

अन्तर्वीचत् (von अन्तर) adv. innen: अन्तर्वीचत्तपं दधे RV. 1, 40, 7. अन्तर्वीचत्तपोऽस्तेतिपा तमः mit Licht hat er das Dunkel verhüllt 6, 8, 3.

1. अन्तर्वीचत् (अन्तर + वाच्य) m. innere, zurückgehaltene Thränen: अन्तर्वीचत्तपोऽस्तेतिपा तमः गदितम् Çāk. 81, v. 1. निगृह्णात्तर्वाच्यम् BHARTR. 3, 6.

2. अन्तर्वीचत् (wie eben) adj. Thränen in sich bergend: लोचने VIKR.

78. अनुचरः MEGH. 3.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + वासम्) n. Untergewand KATHās. 4, 52.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + विगाह्) n. das Hineingehen H. 1500.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + विद्वस्) adj. genau kennend, internoscens: अन्तर्वीचत् अन्तर्वीचत् देवानान् RV. 1, 72, 7.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + वेदि) 1) adj. innerhalb der Opferstätte befindlich; davon adv. वेदि innerhalb der Opferstätte (Gegens. बहिर्वीचत्) ÇAT. Br. 1, 2, 2, 2. 3, 6, 4, 26. 5, 1, 4, 4. 7, 3, 2, 2. AIR. Br. 8, 5. KĀT. ÇR. 2, 5, 11. 6, 2, 8. 8, 6, 13. 13, 3, 3. — 2) f. das Land zwischen Gangā und Jamunā H. 949. = अन्तर्वीचत् TRIK. 2, 1, 7. m. pl. die Bewohner dieser Gegend: अन्तर्वीचत् विमलान् R. 4, 41, 14.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर + वेदम्) m. Aufseher des Gynaeciums H. 726, Sch. Vgl. अन्तःपुरिक, अन्तर्वीचिक.

अन्तर्वीचत् n. nom. act. von हन्् mit अन्तर P. 8, 4, 24, Sch.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + हन्) m. N. eines Dorfes der Bāhika MĀDHAVA zu P. 8, 4, 24. — Vgl. अन्तर्षण, अन्तर्घन.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर + हस्त) adv. in der Hand AV. 7, 50, 2.

अन्तर्वीचत् (wie eben) adj. in der Hand befindlich AIR. Br. 5, 11.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + हास) m. inneres, zurückgehaltenes Lachen TRIK. 3, 2, 27. PAÑKĀT. 187, 1. AMAR. 16. सात्तर्हास adj. KATHās. 17, 85. °सम् adv. MEGH. 110.

अन्तर्वीचत् s. धा mit अन्तर.

अन्तर्वीचत् (अन्तर्वीचत् + आत्मन्) verborgenen Geistes, ein Beiname Çiva's, ÇIV.

अन्तर्वीचत् (von अन्त) adj. ein Ende nehmend, endlich, vergänglich: अन्तर्वीचत् समन्ते AV. 10, 8, 12. अन्ति द्वादशसेवत्सर्मन्तवेद्व ÇAT. Br. 2, 3, 4, 13. 14, 4, 2, 21. (= BRH. ĀR. UP. 1, 5, 13.) 6, 8, 10. (= BRH. ĀR. UP. 3, 8, 10.) KĀND. UP. 1, 8, 8. BHAG. 2, 18.

अन्तर्वीचत् (अन्त + वासिन्) 1) adj. an der Grenze, in der Nähe wohnend: विन्ध्यात्तवासिनः Verz. d. B. H. 241, 1. — 2) m. Schüler BHARATA zu AK. im ÇKDR. Vgl. अन्तर्वीचिन्.

अन्तर्वीचत् (अन्त + वेला) f. Todesstunde KĀND. UP. 3, 17, 6.

अन्तर्वीचत् (अन्त + शय्या) f. 1) Lager auf der Erde (भूमिशय्या) H. an. 4, 220. MED. j. 116. — 2) das letzte Lager, der Tod dies. — 3) Friedhof dies. — 4) Totenbahre TRIK. 2, 8, 62.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + शल्प) adj. f. आ im Innern einen Pfeil habend, von einer geheimen Sünde gequält ÇAT. Br. 2, 5, 2, 20.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + शिला) f. N. pr. eines Flusses VP. 184, N. 57. — Vgl. अन्तर्वीचिन्.

अन्तर्वीचत् (von श्लिष् mit अन्तर) m. Verschlingung, das Gerüste wodurch Etwas getragen wird VS. 13, 25.

अन्तर्वीचत् (wie eben) n. dass: एतानि क्व वै वेदानामन्तर्वीचत्तानि यदेता व्याकृतयः AIR. Br. 5, 32.

1. अन्तर्वीचत् (अन्तर + ताप) m. innere Gluth Çāk. 61.

2. अन्तर्वीचत् (wie eben) adj. im Innern glühend Çāk. 61, v. 1.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + तुषार) adj. im Innern (Kelche) Thau bergend: कुन्दम् Çāk. 115.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + तोय) adj. im Innern Wasser bergend MEGH. 65.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर) n. intestinum, Eingeweide, Gedärm: विन्तुमिव वा अन्तर्वीचत्तपीय इव च स्ववीय इव च AIR. Br. 1, 2, 1.

अन्तर्वीचत् गाणा गृहादि. 1) = अन्त + स्थ adj. am Ende stehend NIR. 10, 17. — 2) = अन्तर + स्थ im Innern stehend: a) m. oder f. °स्या die Laute प, र, ल, व RV. PRĀT. 1, 2. VS. PRĀT. 4, 101. NIR. 2, 2. SIDDH. K. 1, b, 16. PĀR. GRH. 1, 16. in Z. d. d. m. G. 7, 532. H. 239, Sch. Diese Laute erscheinen immer nur im Innern, nicht aber am Ende eines Satzes. — b) f. °स्थी die im Innern befindliche belebende Kraft: सा द्वैषान्तस्था प्राणानाम् (प्राणायानादि संस्तुतानामन्यासामृचामन्तर्वीचत्ता) — अन्तर्वीचत् कृ भवत्यन्तर्वीचत्तानि (अन्तर्वीचत्ता प्राणदेवताम्) मन्यन्ते प एवमेता- मन्तर्वीचत्ता प्राणानां वेद ÇAT. Br. 1, 4, 2, 8.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर्वीचत् + वेद) f. 1) adj. innerhalb des Opferstättenbereiches; davon adv. वेदि innerhalb der Opferstätte (Gegens. बहिर्वीचत्) ÇAT. Br. 1, 2, 2, 2. 3, 6, 4, 26. 5, 1, 4, 4. 7, 3, 2, 2. AIR. Br. 8, 5. KĀT. ÇR. 2, 5, 11. 6, 2, 8. 8, 6, 13. 13, 3, 3. — 2) f. das Land zwischen Gangā und Jamunā H. 949. = अन्तर्वीचत् TRIK. 2, 1, 7. m. pl. die Bewohner dieser Gegend: अन्तर्वीचत् विमलान् R. 4, 41, 14.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर + वेदम्) m. Aufseher des Gynaeciums H. 726, Sch. Vgl. अन्तःपुरिक, अन्तर्वीचिक.

अन्तर्वीचत् n. nom. act. von हन्् mit अन्तर P. 8, 4, 24, Sch.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + हन्) m. N. eines Dorfes der Bāhika MĀDHAVA zu P. 8, 4, 24. — Vgl. अन्तर्षण, अन्तर्घन.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर + हस्त) adv. in der Hand AV. 7, 50, 2.

अन्तर्वीचत् (wie eben) adj. in der Hand befindlich AIR. Br. 5, 11.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + हास) m. inneres, zurückgehaltenes Lachen TRIK. 3, 2, 27. PAÑKĀT. 187, 1. AMAR. 16. सात्तर्हास adj. KATHās. 17, 85. °सम् adv. MEGH. 110.

अन्तर्वीचत् s. धा mit अन्तर.

अन्तर्वीचत् (अन्तर्वीचत् + आत्मन्) verborgenen Geistes, ein Beiname Çiva's, ÇIV.

अन्तर्वीचत् (von अन्त) adj. ein Ende nehmend, endlich, vergänglich: अन्तर्वीचत् समन्ते AV. 10, 8, 12. अन्ति द्वादशसेवत्सर्मन्तवेद्व ÇAT. Br. 2, 3, 4, 13. 14, 4, 2, 21. (= BRH. ĀR. UP. 1, 5, 13.) 6, 8, 10. (= BRH. ĀR. UP. 3, 8, 10.) KĀND. UP. 1, 8, 8. BHAG. 2, 18.

अन्तर्वीचत् (अन्त + वासिन्) 1) adj. an der Grenze, in der Nähe wohnend: विन्ध्यात्तवासिनः Verz. d. B. H. 241, 1. — 2) m. Schüler BHARATA zu AK. im ÇKDR. Vgl. अन्तर्वीचिन्.

अन्तर्वीचत् (अन्त + वेला) f. Todesstunde KĀND. UP. 3, 17, 6.

अन्तर्वीचत् (अन्त + शय्या) f. 1) Lager auf der Erde (भूमिशय्या) H. an. 4, 220. MED. j. 116. — 2) das letzte Lager, der Tod dies. — 3) Friedhof dies. — 4) Totenbahre TRIK. 2, 8, 62.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + शल्प) adj. f. आ im Innern einen Pfeil habend, von einer geheimen Sünde gequält ÇAT. Br. 2, 5, 2, 20.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + शिला) f. N. pr. eines Flusses VP. 184, N. 57. — Vgl. अन्तर्वीचिन्.

अन्तर्वीचत् (von श्लिष् mit अन्तर) m. Verschlingung, das Gerüste wodurch Etwas getragen wird VS. 13, 25.

अन्तर्वीचत् (wie eben) n. dass: एतानि क्व वै वेदानामन्तर्वीचत्तानि यदेता व्याकृतयः AIR. Br. 5, 32.

1. अन्तर्वीचत् (अन्तर + ताप) m. innere Gluth Çāk. 61.

2. अन्तर्वीचत् (wie eben) adj. im Innern glühend Çāk. 61, v. 1.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + तुषार) adj. im Innern (Kelche) Thau bergend: कुन्दम् Çāk. 115.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + तोय) adj. im Innern Wasser bergend MEGH. 65.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर) n. intestinum, Eingeweide, Gedärm: विन्तुमिव वा अन्तर्वीचत्तपीय इव च स्ववीय इव च AIR. Br. 1, 2, 1.

अन्तर्वीचत् गाणा गृहादि. 1) = अन्त + स्थ adj. am Ende stehend NIR. 10, 17. — 2) = अन्तर + स्थ im Innern stehend: a) m. oder f. °स्या die Laute प, र, ल, व RV. PRĀT. 1, 2. VS. PRĀT. 4, 101. NIR. 2, 2. SIDDH. K. 1, b, 16. PĀR. GRH. 1, 16. in Z. d. d. m. G. 7, 532. H. 239, Sch. Diese Laute erscheinen immer nur im Innern, nicht aber am Ende eines Satzes. — b) f. °स्थी die im Innern befindliche belebende Kraft: सा द्वैषान्तस्था प्राणानाम् (प्राणायानादि संस्तुतानामन्यासामृचामन्तर्वीचत्ता) — अन्तर्वीचत् कृ भवत्यन्तर्वीचत्तानि (अन्तर्वीचत्ता प्राणदेवताम्) मन्यन्ते प एवमेता- मन्तर्वीचत्ता प्राणानां वेद ÇAT. Br. 1, 4, 2, 8.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर्वीचत् + वेद) f. 1) adj. innerhalb des Opferstättenbereiches; davon adv. वेदि innerhalb der Opferstätte (Gegens. बहिर्वीचत्) ÇAT. Br. 1, 2, 2, 2. 3, 6, 4, 26. 5, 1, 4, 4. 7, 3, 2, 2. AIR. Br. 8, 5. KĀT. ÇR. 2, 5, 11. 6, 2, 8. 8, 6, 13. 13, 3, 3. — 2) f. das Land zwischen Gangā und Jamunā H. 949. = अन्तर्वीचत् TRIK. 2, 1, 7. m. pl. die Bewohner dieser Gegend: अन्तर्वीचत् विमलान् R. 4, 41, 14.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर + वेदम्) m. Aufseher des Gynaeciums H. 726, Sch. Vgl. अन्तःपुरिक, अन्तर्वीचिक.

अन्तर्वीचत् n. nom. act. von हन्् mit अन्तर P. 8, 4, 24, Sch.

अन्तर्वीचत् (अन्तर + हन्) m. N. eines Dorfes der Bāhika MĀDHAVA zu P. 8, 4, 24. — Vgl. अन्तर्षण, अन्तर्घन.

अन्तर्वीचत् (von अन्तर + हस्त) adv. in der Hand AV. 7, 50, 2.

अन्तर्वीचत् (wie eben) adj. in der Hand befindlich AIR. Br. 5, 11.